

Saadettin Güven

- şiirler -

Yayın Tarihi:

16.7.2010

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ah Ediyorum

Sorumluluğu gördün ve
Kaçtın.
Kontrolsüzlüğü tercih
Ettin.
Sorumsuzca yaşamayı
Yeğledin.
Keşke hiç çıkmasaydın
Karşıma.
Seni hiç görmeseydim.
Ah ediyorum!
Seni deli gibi sevdiğime.
Ah ediyorum!
Seni ne kadar sevdiğimi
Bilmediğine.
Ah ediyorum!
Kötü talihime, kaderime.
Şimdi
Nasıl yanıyorum bir bilsen,
Senle
Geçen beyhude günlerime.
Ah ediyorum!
Sana değil, Sahte yüzünü
Görmeyen
Çıkaşı gözlerime, kör
Yüreğime...
Ah ediyorum..!

12.05.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Ah Yüreğim Ah

Sen ne sevda yağmurlarında
Yıkandın.
Ne kışlar gördün, ne ayrılıklar
Yaşadın.
Dost bildiğin rüzgarlar üşüttü
Bedenini.
Bazen vefasızlık kırağısı düştü
Üzerine,
Bazen İhanet çığı geldi, kattı
Seni önüne.
Yine de susmadın, dimdik
Ayakta kaldın.
Tek sırdaşın benim senin
Yüreğim.
Söyle bana şimdi neden
Sustun?
Ben seni iyi tanırım
Biliyorsun.
Susman eylemsiz bir edim gibi
Görünse de;
Suskunluğunla da bir şeyler
Söylersin bana.
Benden sırrını saklama,
Ben biliyorum.
Ah yüreğim ah!
Sen hiç ama hiç,
Anlaşılmadın.

13.03.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Akşamcı Meyhanesi

Dolmuş yine bütün masalar akşamcı
Meyhanesinde.
Bazı kişiler neşeli, bazıları düşünceli,
Bazıları kederli.
Mutsuzluktan ağlayan mı, kahkaha ile
Gülen mi,
Meyhane değil, adeta farklı kaderlerin
Buluşma yeri.
Umutlarım tümü tükenmişçesine
İçiyorum.
Bu akşam kaçınıcı kadehim, hatırlamaya,
Çalışıyorum.
Sanki sona geldim, kırmızı çizgiye basıyorum.
Sarhoşum.
Meyhaneci, son bir yolluk daha ver, ben
Ölçümü bilirim.
Bu son kadehim olsun, eğer bir kadeh daha
İçersem,
Olanı siler kalana hoşça kal derim, onu da
Biliyorum.
Vakit hayli geç olmalı, birer ikişer boşalıyor
Masalar.
Eyvallah akşamcı meyhanesi, eyvallah kader
Arkadaşlarım.
Kes benim de hesabı Meyhaneci, artık ben de
Gidiyorum.
Eyvallah, hoşça kal, görüşürüz
Diyorum.
Sanki "senedim varmış gibi, hesapta uyanacağım
Bir sonraki güne."
Her günkü gibi bitiyor, bir meyhane akşamı
Daha.
Meyhaneden uzaklaştıkça, yakınlaşarak başka
Karanlığa.

07.04.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Alıştım Artık Ben, Yalnızlığımla Yaşamaya

Alıştım artık ben, yalnızlığımla yaşamaya,
Sessiz, soğuk, zindan gecelerde, uykusuz kalmaya.
Gecemde yıldızlar olmasın, ay doğmasın, istemem,
Sanma ki girdiğim yoldan, bir daha geri dđnemem.

En uzun yolculuklar, her zaman başlar ilk adımla,
Duygusuzlar binemez, şahlanan bir yreğin sırtına.
Hayalin bile incitir, girme sakın ola rđyama,
İhanet kokan teninin kokusu, bulaşır yorganıma.

Ƙorkmuyorum artık, gecenin zifiri karanlığından,
Üşmüyorum, hain esen ayrılık rüzgarının ayazından.
Ben böylede çok mutluyum, yalnızlığımla yaşamaktan,
Yalnız değilim, yalnızlığım, bir lahza ayrılmıyor yanımdan.

02.02.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Angut Kuşu

Angut Kuşu; nedir seni bu kadar üzen,
Hani mutluluğun, nerede önceki neşen?
Hiç eser kalmamış, bildiğim eski halinden,
Eşinden mi ayrıldın, yok mu başka sırdaşın?

Boynun bükmüşsün, dalıp gidiyor gözlerin,
Hiç aklından çıkmıyor mu, mazideki günlerin?
Kim bilir; ne anıların var, ne günler yaşadın?
Anlat bana; olurum senin dostun, sırdaşın.

Bir kısım canlılar doğarken, bir kısmı ölür,
Sende olan sadakat, başka kimde görülür?
Yaşarken kıymetin bilip, vefa gösterenlerin,
Ben de, senin gibi, yanında ölmek isterim.

Sevdiğin ölünce; üzülür, boş boş bakarsın,
Ölümü hiçe sayar, ayrılmazsın başından.
İçin için kanar yüreğin, yaşlar gelir gözünden,
Angut Kuşu; beni de dost bil, gelirim peşinden.

Gün gelir akrep, yelkovanın da dolaşır ayakları,
Saatler de bir gün susar, kesilir elbet tik- tak'ları.
Benim, senin gibi uğruna olmasa da kimsem ölecek
Angut Kuşu; bu dizeleri gelecek nesiller de görecek.

15.02.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Ayna Gel Seninle Dost Olalım

Bir gün seninde yüzün kapkara olur, dökülür nasıl olsa kalbindeki sırların,
Hani şimdi nerde; önceleri gösterdiğin gibi mi yüzüm, gözüm, saçlarım?
Bana vefasızlık etme ayna; sana değil aslında sitemim acımasız zamana,
Sen masumsun, zaman denilen yıllar vefasız, yeter ki sen zamana uyma.

Dostum ayna; birbirimizi seversek yıllar bizim dostluğumuzu bitiremez,
Sevmesini bilmeyenler; yanbaşımda olsa bile sevdiğinin yüzünü göremez.
Yaşam kısacık, zamansız ve rotarsız, aniden elbet gelecek bir gün ölüm,
Varsın yıllar geçerse geçsin, yeter ki seninle dostluğumuz hiç bitmesin.

Bir gün gelecek senin de ömrün bitecek, sende çatlayıp kırılacaksın,
Seni üzenlere kırılacak, belki de kendi vefasızlığından utanacaksın.
Ben ölsem bile gam yemem, benim yüzümü güldürecek anılarım olacak.
Dostum ayna; ya sen kırılır tuz buz olursan, senden geriye neler kalacak?

26.02.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Babamın Çarıkları

Çocuktum, miniciktim, çok eskidendi; alabildiğine fakirlik-fukaralık vardı, Babam bağda, bahçede, tarlada çalışırken her zaman ayağına çarık giyerdi. Çok becerikliydi benim babam; çarıklarını dana derisinden kendi yapardı, Zaten hepi topu iki çift çarığı vardı, bazen birini, bazı gün diğerini giyerdi.

Bazen çamur olur ıslanırdı çarıkları, onları yıkar, temizler gözü gibi bakardı, Bugün gibi hatırlıyorum dünleri; mevsim sonbahar günlerden de pazardı. Hava kasvetliydi; bulutlar kapkara olmuş, oradan oraya koşuyorlardı, Çok sıkılmış olmalı ki yürekleri, bir anda göz yaşları yağmur olup boşaldı.

Babam tarlada öylesine ıslanmıştı ama son derece mutluydu, umutluydu. Ektiği ürünler yeşerip boy veriyordu, bazısı tomurcuk, bazısı çiçek doluydu. Yıllar kendileri gibi eskitmişti onu da yorgun bedeni direndikçe direniyordu, "Doğmak kadar, ölmekte mukadder"diyordu Ulu Çınar, ölümü umursamıyordu.

Sonbahar bitmiş mevsim artık kıştı, hak vacip oldu ona da ömrü tükendi, 'Bu dünyaya çıplak geldik, çıplak gideceğiz, ne var ne yok her şey kalacak' derdi. Biricik çarıkları bile vefasızlık etti babama; seni terk etmeyiz dedikleri halde, Zaten çariksız gelmişti bu dünyaya, öte dünyaya da çırılçıplak gitmek isterdi.

01.03.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Belki Bir Döner Olur

Hayat üç gündür; dün, bugün
Ve yarın.
Dün ve bugün geçti, onları
Sayma.
Dünlerde ezildiğim günlerim
Oldu.
Benim dünlerimde neler yoktu
Neler.
Aşk,sevgi,acı,nefret, kin ve
İhanetler.
Hayat üç gündür; çocukluk,
Gençlik
Ve ihtiyarlık.
Yaşam çok yordu beni.
Az kaldı,
Dinlenme zamanıma.
Bu dünyada huzur, rahat
Görmedim.
Öbür dünyada ne olur onu
Bilmek isterim.
Gerçi hiç geri döner olmadı
Bu güne kadar,
Madem umutlar bizi yaşatan,
Benim de
Umutlarım tükenmedi henüz,
Çiğ gibi
Umutlarım var.
Belki bir döner olur ben ölene
Kadar.
Bu dünyaya gelirken hazırlıksız
Gelmişim.
Hiç olmazsa öbür dünyaya olsun
Hazırlıklı giderim.

12.04.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Ben Onu Biliyorum

Doğarken yalnız
Doğdum.
Hayatı yalnız
Yaşıyorum.
Ölürken de yalnız
Ölürüm.
Yaşarken önemli her şey.
Öldüğümde,
Mezarıma kim gelmiş,
Nereye
Gömülmüşüm, ne önemi var.
Olmasın
Mezar taşım, ne fark eder,
Kimsesizler
Mezarlığına gömülürüm.
İnsanlar
Doğum ve ölümden eşittir.
Birbirimizden
Tek farklı olan yanımız,
Yaşarken
Farkındalıkla yaşadıklarımız.
Ölümlerle
Yüz yüze gelmeden
Önce,
Değerli olabilmeli hayat.!
Kaybedecek
Neyim var demek yerine,
Yaşadığım
Her an ve her şeyde,
Yaşanacak
Çok şey var, ben onu
Biliyorum.

24.05.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Bir Daha Sevemezsin

Bir daha sevmediğin birine,
Asla
Seni çok seviyorum
Deme!
Yapmacık gülüşünle,
Olmayan
Duygularınla, ne olursun
Sevmediğin
Halde, sever gibi görünme.
Çünkü;
Yalan aşk, yalan Sevgiler,
Bir anda
Hiç anlamadan, çok çabuk
Tükenirler.
Yerini
Kin ve nefrete bırakırlar.
Anlarsın
Sevmediğini, her şeyin rol
Olduğunu.
Artık oyunlar oynanmaya
Başlanmıştır.
Kıaldıkça, kısalır cümleler.
Sıralanır
Boğazına lokma gibi kelimeler.
Lanet olsun,
Aşka da sevgiye de dersin.
Dönersin
Eski günlerine, Sığınırsın yine
Kendi alemine.
Kendinle baş başa kalır,
Hesaplaşırsın.
Yana yıkıla taşlaşır kalbin,
Herkesi
Aynı sanırsın, bir daha mı sevmek
Dersin,
İstesen de bir daha kolayca,
Sevemezsin..

29.05.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Birlikte Uyuyup, Birlikte Uyansak Sen ve Ben

Uykunda, rüzgar çalsın getirsin seni bana,
Yağmur çiselerken, gecenin kör karanlığında.
Dalsam derin uykuya, girsen rüyalarım sen,
Birlikte uyuyup, birlikte uyansak sen ve ben.

Çeksin gece camıma mavi-siyah perdelerini.
Güneşin gölgeyi kovalayıp, kovduğu gibi,
Karanlıklar da kovsun, güneşin ilk ışıklarını.
Birlikte uyuyup, birlikte uyansak sen ve ben.

27.02.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Biz de Aşktan Nasibimizi Alalım

Yıl iki bin on, aylardan
Nisan.
Nisan ayının ilk
Haftası.
Günlerden Cumartesi.
Saatler gece on ikiyi
Gösteriyor.
Dışarıda yağmur var.
Sen de seversin yağmurda
Dolaşmayı.
Var mısın çikalım sokağa
Seninle.
Yağmura inat bu
Gece.
Yelkovanla-akrep gibi
El ele.
Bazı sen önde, bazı
Ben.
Koşalım, Sırılısıklam
Olalım.
Sen yağmurun, ben senin
İlik sesini,
Sen toprağın, ben teninin
Kokusunu duyalım.
Yorulsa da Yelkovanla
Akrep.
Biz durmayalım.
Sarmaş dolaş, sırılısıklam
İslanalım.
Yorulmadan koklaşalım,
Sevişelim.
Biz de aşktan nasibimizi
Alalım.

03.04.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Bu Yürek Benim Mi, Tanıyamadım

Kapısında karıncalar yuva yapmış, örümcekler bağlamış,
Eşiğini diz boyu, türlü türlü yaban otları sarmış.
Ay küsmüş, yıldızlar sönmüş, zindan karası olmuş,
Bu Yürek Benim Mi, Tanıyamadım.

Önceleri kapısında örümcek, eşiğinde yaban otları yoktu,
Seveni, soranı, gideni, geleni, o kadar çoktu.
Şimdi, sırtında yamalı, kanlı bir hırka, cepleri boştu,
Bu Yürek Benim Mi, Tanıyamadım.

Hırçın hırçın esen kader rüzgarı, sanki çıldırılmış,
Dağlara, taşlara, çarpa çarpa, belli ki; o da yorulmuş.
Ezildikçe büyümüş büyümüş, koskocaman olmuş,
Bu Yürek Benim Mi, Tanıyamadım...

29.10.2009
İstanbul

Saadettin Güven

Bugün Benim Doğum Günüm

Bir Haziran günü doğmuşum.
Yazın,
O Yakıcı,kavurucu sığağında.
Bugün,
Takvimler yine bir Haziranı
Gösteriyor.
Fakat,
Bu doğum günümde yanımda
Yoksun.
Ben üzölmüyorum yanımda
Olmayışına.
Bu günümü,senin yokluğında,
Yine
Senle kutluyor, senle yaşıyorum.
Senden üzölme,
Seni, düşünnen birinin olduğunu bil ve
Sevincini yaşa.
Yüreğinde hisset ve mutlu ol!
Mutluluğuna
Sımsıkı sarıl, ümidini hiç yitirme!
Ama bil ki;
Sen, kalbimin en derin yerindesin.
Benimlesin..
Tek dileğim; gelecekte her yeni
Günümün,
Senin yanında, senin sevginle ve
Aşkınla
Seni dolu dolu mutlu edecek
Şekilde olsun.!

01.06.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Cami eşmesi

Taşına yıllar önce eski yazıyla
Yazılmış.
Yıllar silmiş onu okunmaz
Olmuş.
Hangi hayırsever, kime
Yaptırmış.
Kim bilir, kim!
Seni bildim bileli hep aynısın, hiç
Değişmedin.
Yazları soğuk, kışları ılık akıyor
Suyun.
Çok şey değişti, sen değişmedin.
Yorulmadan,
Dinlenmeden şifa dağıtırcasına,
Akıyorsun.
Hiç mi yaşlanmaz senin mermer
Bedenin,
Melen Beyi zamanından kalma,
Künklerin.
Niceleri geldi geçti, suyun içti demir
Kurnandan.
Beş vakit camiye doluşan onca
İnsandan,
Kaçı inanarak aldı abdestin senin
Suyundan.
Köyümün, mahallemin simgesisin
Sen.
Beklentisiz tüm canlılara hayat
Veren.
Eskiden evlerde çeşme yoktu,
Su yoktu.
Suyumuzu destiyle senden alırdık.
Bağımızı,
Bahçemizi senin suyunla sulardık.
Yalağın
Tertemizdi, hayvanlarımız suyunu
Ordan içerdi.
O kadar çok anılarım var ki seninle
Cami Çeşmesi,
Sana çok şey borçluyum, vefasızlık
Edemem.
Doğduğumda suyunla yıkanmış
Minik bedenim.
Ölünce yine senin suyunla yıkansın
İsterim,
Yaşlı bedenim.

Saadettin Güven

Canım Papatyam

Ben seni seviyorum dedikçe,
Sen susuyorsun.
Bir şartın mı var, nedir?
Anlamadım.
Sevdanı şarta bağlama
Canım Papatyam.
Vermek almaktan daha büyük
İhtiyaçtır.
Seni hüznünlü görüyorum her an,
Sanki ağrın kanıyor.
Neden ağrın kanıyor,neden yastasın?
Anlamıyorum.
Ulu Çınarın veremediği kokuyu
Sen veriyorsun.
Daha ne olsun, sen kederlenme,
Sen üzülme.
Ulu Çınar, boyuna postuna bakıp
Utansın.
Ben güne seninle başlamak,
Seninle her şeyi paylaşmak,
Seninle yaşlanmak istiyorum.
Ne olursun anla artık beni, duy sesimi,
Canım Papatyam.
Gönül gözünle bak,gör yüreğimi,
Önünde diz çöküyorum,
Yalvarıyorum.
Bu masum, bu asil sevgime eğer,
Karşılık alamazsam;
Zannetme ömür boyu karşında
Diz çökerim.
Seni sevdiğim gibi,terk etmeyi de
Bilirim.
Senin önünde, sevilmeden
Diz çökeceğime,
Gerekirse; ayakta seve seve
Ölürüm.

10.03.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Çakır Keyif mi Sarhoş Muyum Bilemiyorum

Gözlerim gözlerine
Baktı.
Yüreğim yüreğine
Aktı.
Kalbim delicesine
Çarptı.
Çakır keyif mi sarhoş muyum
Bilemiyorum.
Kadehimde sen varsın,
Seni yudumluyor, seni
İçiyorum.
Sol yanımda hafiften bir sızı
Başlıyor.
Yaram kanıyor yine, acıyor
Yüreğim.
Bedenim üşüyor, kavruluyor
İçim.
Buz tutmuş yaşam yollarım.
Düşüyorum.
Çakır keyif mi Sarhoş muyum
Bilemiyorum.
Düşe kalka, eski günlere
Gidiyorum.
Mazide senle yaşanan, senden
Arta kalan
Ne varsa hepsini
Siliyorum.
Çakır keyif miyim sarhoş muyum
Bilemiyorum.

02.04.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Çınar Ağacı

Senin de;
Sonbahar döküyor yapraklarını.
Benim de;
Yıllar döküyor saçlarımı.
Senin de;
Hoşrat rüzgarlar kırıyor dallarını.
Benim de;
Ayrılık, vefasızlık kırıyor kollarımı.
Seni de;
Islatıyor yağın yağmur, kar,
Ta köküne kadar.
Beni de;
Islatıyor yağın yağmur, kar,
Ta donuma kadar.
Söyle misin şimdi bana?
Çınar Ağacı.
Seninle aramızda ne farkımız var?
Marifet çok yaşamakta değil.
Çınar Ağacı,
Sen bilemezsin.
Hadi farkımızı ben söyleyeyim sana;
Dinle:
Bahar getirecek geriye,
Senin dökülen yapraklarını.
Yıllar getirecek mi geriye,
Benim dökülen saçlarımı?

05.03.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Çocukluk Aşkı

Çocukluk aşkı, en uzun ömürlüsüdür
Aşkın.
Yıllar sonra karşılaşmak yürek
Sızlatır.
Aradan uzun yıllar geçmiştir,
İki tarafta artık kendi yolunu
Çizmiştir.
Bakılmaz, eski gözlerle çoğu
Zaman.
Acaba neden?
Eski yıllar hatırlanır, sanılır ki
Kaldığı yerden devam edecek
Eski yangın.
Sadece bir şarkı hatırlanır,
Geçer içinden.
"Bir fincan kahve olsam kırk yıl
Hatırı vardır."
Çocuk kalbi kadar masum ve temiz,
Çocukluk aşkı bambaşka.
En tatlı, en saf, en sade,
En pembe aşk.
Keşke hep çocuk kalplerinde
Kalsa.
En saf haliyle unutulmazlara katılıp,
Pespembe yetişkin kalplerine
Kazınsa.

19.03.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Çocuksu Aşkım

Yıllar önce ilk gördüğümde, seni deniz
Kenarında,
İçimden geçen neydi biliyor musun.
Allah aşkına,
Kim bu demiştim!
Aslında seni tanıımıyordum.
İlk kez görmüştüm.
İçimde öyle bir his vardı ki sanki bir ömür
Seni bekliyordum.
Senle bir ömür yaşamış gibi hissediyordum.
O kadar
Çok yakın buldum ki seni kendime,
O kadar
Çok yakındın ki yüreğime, anlatamam.
Kalbimin
Tik-takları artı, ellerim titredi, dilim
Tutuldu.
Gözlerim dondu, takılı kaldı sende.
Bende şaşırdım.
Bir başkası söyleseydi bunu bana
Asla inanmazdım.
Deli derdim içimden, güler geçerdim.
İlk görüşte
Nasıl böylesine bir duygu olur,
Böylesine
Bir aşk, heyecan yaşanır, derdim.
Bende
Bir anlam veremedim, çocuksu
Aşkıma.
Sonra göz göze gelmiştik senle, sen
Uzaklaştın.
Her mevsim aynı yere gidiyorum
Hala.
Bekliyorum bir daha gelirsin diye.
İliklerime
Kadar işleyen kokunu yine
Duyarım.
Seni görürüm, o çocuksu aşkı,
Tekrar
Bir kez daha dolu dolu yaşarım
Diye.

21.04.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Çok Seviyorum Seni İstanbul!

Yüreğimin ayakları zaman zaman, takılsada taşına,
Bin bir cefa çeksemde, dünya çıksa karşıma,
Canımı, her şeyimi, veririm, senin aşkına.
Çok Seviyorum, Seni İstanbul!

Kalbimde taht kurmuş, benim için özel mi özelsin,
Bilebilseydin senden ayrı kaldığımda, günlerimi nasıl geçiririm,
İçimdeki çocuğa gözyaşımı şerbet yapıp içiririm.
Çok Seviyorum, Seni İstanbul!

Hangi şehrin hatıralarında bu denli geçmişini görebilirsin,
Ölümüm olsa bile, senin elem ve kederinden,
Son arzum, boğazını görmek olur gönül pencereyden.
Çok Seviyorum, Seni İstanbul!

Zaman oldu, adım adım umut aradım sokaklarında,
Zaman oldu, mutsuzluğu rehine ettim boğazın derin sularında,
Senin aşkın hariç, nice aşklara rest çektim sevda yollarında,
Çok Seviyorum, Seni İstanbul!

Kan tutan gecelerime çökse de zindan karanlık,
Ölmeye razıyım, olmaz asla senin ile ayrılık,
Ne olursun, olmasın artık aramızda ayrı gayrılık,
Çok Seviyorum, Seni İstanbul!

30.11.2009
İstanbul

Saadettin Güven

Dostum Zeytin Ağacı

Kim bilir benim gibi sen de ne fırtınalar, ne çetin kara kışlar gördün,
Yapraklarını pelerin yapıp örtündün, oradan oraya savruıldun durdun.
Sevdaların, sevinçlerin, acıların, bana göre; çok fazla olmalı senin,
Binlerce yıl yaşadığına göre, belki yaşlı bedeninin benden de, daha yorgun.

Yaprağından, çekirdeğine, her şeyinle, insanlığa faydalı mı, faydalısın,
Bana göre; kutsallığın, adaletin, bolluğun, sağlığın, barışın sembolüsün.
Sessiz ağladığını biliyorum, senin de kesiliyor kolların, sızlıyor, yaralarının,
Nedir bu insanoglunun bize hıncı: dostum zeytin ağacı, anlayamadım.

Bilirsen Bir tek sen bilebilirsin, ne zaman, kim dikti, seni asırlar önce,
Bazen düşündükçe hayran oluyorum, şu bizim atalarımızdaki bilince.
Yaşları belki kırk, belki yetmiş, belki seksen, belki de daha da geçkince,
kendisinden başkası için; bugünden, yarınlara yatırım yapmak: bu işte.

Bencil insanoğlu, çok Acımasız, bir o kadar vefasız, adeta bir bilmece,
Bir yıl ürün verip, bir yıl dinlenmek istesen, hoş karşılamaz, işine gelmez.
Isyan eder, bela okur, küfreder, hem sana, hemde ta geçmişine,
Sabredelim dostum zeytin ağacı, bir gün olur, bu devran tersine döner.

Seninle kaderlerimiz birbirine benziyor, yüreklerimizde hep acı ve sızı,
Dostum dediğime, vefasızlık edemem, sende beni ara, sor, bazı bazı.
Ölsem bile dost kalırım seninle, başucumda istemem, selvi ya da mazı,
Bir sevenim varsa, vasiyetimdir; mezarımın başına dikilsin zeytin ağacı.

Bugün arayıp sormayanlar, öldüğümde gelse mezarıma, kim görecektir?
Varlığımda kadir kıymet bilmeyenler, sanki yokluğumda mı üzülecek?
Asla tabutuma, mezarımın üstüne, konmayın sakın ola, gül ya da çiçek,
Konursa, zeytin dalı konsun, ruhum ancak onun varlığını hissedecek.

Altı üstü Kısacık bir ömür bu, nasıl olsa, vade dolunca bir gün bitecek,
Yuvarlanan minicik taşlar bile izler bırakıyor, geçtikleri yerlerden.
Olurda soran olursa; benden ne izler kaldı, geçtiğim yaşam yollarından,
Beni en iyi sen tanırsın, o zaman dile gel başucumda, dostum zeytin ağacı.

09.02.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Dünyaya Gelmenin, Gitmenin de Bir Adabı Olmalı

Dünyaya gelmenin, gitmenin de
Bir adabı olmalı.
Ağlayarak gelip, sızlanarak
Gidilmemeli.
Bazı bitişler acıdır,
Sızı bırakır yüreklerde.
Bazı bitişler tatlıdır,
Tebessüm bırakır anılarda.
Dünya senin olsa neye yarar?
Madem ki;
Bir gün çekip gitmek var.
Dünyaya geldiğimizde;
Kundak bezine sarıldık.
Dünyadan göçerken;
Kefen ipek olsa ne olacak.
Kundakta cep mi vardı,
Kefende de cep olacak.
Bu dünyada;
Yaşa, ne varsa yaşanacak.
Ne kadar çok mal-mülk bırakırsan,
Bil ki;
Arkandan, o kadar çok bela okunacak.

06.03.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Düş Kumbaram

Benim, deniz rengi masmavi bir Düş
Kumbaram var.
Kumbarama göz atıyorum yine
Sessizce.
Deniz kenarında bir taşta oturmuşuz
Seninle.
Raks eden yakamozlar gözüme
Çarpıyor ilk önce.
Bir yandan mehtabı ve yakamozları
Seyrederken,
Rihtımdan hafif bir müzik sesi
Geliyor.
Adeta fon oluşturuyor heyecanlı
Sohbetimize.
Yeniden göz atıyorum deniz rengi
Düş Kumbarama.
Şöyle bir karıştırıyorum, neler var
İçinde bir bilebilsem.
Baş ucuma koyarken kumbaramı
Kulağına fısıldıyorum
Sevgilimin.
Yoruldu artık yüreğim, az kaldı
Beni uğurlamana.
Sen, bana hiç vefasızlık etmedin
Bu güne kadar.
Bende, ayrılmam senden asla,
Ta mahşere kadar.

24.03.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Elinde Yok Senedin

Öyle anlar vardır ki tükenir
Umutların.
Sokak lambaları gibi sönerler
Birer birer.
O kadar yorulmuştur ki
Kalbin.
Anlarsın artık kalmamıştır
Mecalin.
Ayakta duracak ne takatin
Ne de halin.
Farkında olmadan kapanır
Gözlerin.
Bilirsin ki yaşam sadece bir
Soluk.
Bir anlık nefes, uyursun,
Uyanamazsın.
Doğacak, günü görmeye,
Elinde
Yoktur ne bir garantin ne de
Senedin.

29.05.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Gecelerim

Gündüzlere söylemediklerimi size
Söylüyorum.
Bütün saklı, gizli sırlarımı sizinle
Paylaşıyorum.
Duygularıma yaşam hakkı geceleri
Veriyorum.
Yürek yangınımdaki korları gece
Söndürüyorum.
Yankı bulan sesim azalacağına gece
Çoğalıyor.
Gündüzlerimi nadasa bıraktım gece
Yüzünüzden.
Benim yalnızlıklarım, aşklarım, sizde
Gizli gecelerim.
İşte
Sizi bunun için çok seviyorum.
Gecelerim,
Artık benim sevdam, benim tutkum
Oldular.
Sarıp sarmalıyor her zaman bedenimi
Beynimi.
Kaçmalar fayda etmiyor artık yaralı
Yüreğime..
Tükeniyorum bende yavaş yavaş sizin
Gibi gecelerim.
Saatler, aylar, yıllar ilerledikçe.

23.04.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Gerçek Mi, Düş Mü Bilemiyorum

Kaderim kara sayfaya, kara yazı ile yazılmış.
Geçmişini silemiyor, geleceğini göremiyorum.
Gönül denizimi, hep korsanlar sarmış,
Gerçek mi düşünmü BEN DE bilemiyorum.

Yaralı yaralı, yol mu gidilir.
Bir yürek bu kadar mı yorulur, ezilir.
Umut uçurtmam tellere takıldı, eremiyorum.
Gerçek mi düşünmü BEN DE bilemiyorum.

20.10.2009
İstanbul

Saadettin Güven

Gevşetti Buzağın İpini Şeytan

Gevşetti buzağın ipini şeytan,
Kaleyi içerden kuşattı düşman.
Olup bitenlere inanamıyor insan,
Düşündükçe; aklım, fikrim karışıyor.
Bu iş; ne zaman,nerde, nasıl son bulur?
Gece gündüz durmadan, düşünüyorum,
Bir türlü çıkar yol bulamıyorum.
Bazen; dur diyor düşüncelerim, duygularıma,
Sabırlı ol, film bitmedi henüz, izle, gör ve anla.
Bazen de; Uyan artık, derin uykundan, uyuma!
Uyuyan varsın uyusun, onlar kış uykusundalar,
Kulağına davul çalsan, uyanmazlar.
Bazen içimde depremler kopuyor,
Bedenim iyiden iyiye sarsılıyor.
Kimi sakinleşiyor, kimi hırçınlaşıyor,
İçimden Şeytanın ayağını kırmak geliyor.
Bazen de çok derinlerden bir ses yankılanıyor kulaklarımda,,
Kulak zarımı yırtarcasına.
Kör müsün sen be adam?
Tuh yazıklar olsun sana.
Gözün açıp, etrafına baksana.
Daha ne duruyorsun, ne bekliyorsun?
Köy görünüyor, işte tam karşında!
Kör bakan mısın yoksa bakan kör müsün?
Bir de kılavuz mu istiyorsun?
Yurdun sahnesinde, oyun açık seçik oynanıyor,
İşte o zaman; yüreğim şakır şakır kanıyor.
Gözlerim dalıyor, uzaklarda dalgalanan bayrağa,
Ay kucaklamış yıldızı, koruyup, kollarcasına,
İçin için bayrağımın gözünden,
Kıbkırmızı yaşlar damlıyor.
Alištı gözlerim yaşa, yıllardır nemli.
Başka daha ne olmalı, ne demeli?
Beynim yorgun düştü, yüreğim kederli,
Bilmem ki ne olabilir, bundan daha önemli?
Duymayan kulaklar duysun,
Vatan için can veren şehidimin feryadını, sesini
Görmeyen gözler görsün artık,
Ne olursunuz memleketin halini!
Gevşetti buzağın ipini şeytan,
Vatanımda oluk oluk akar oldu kan.
Ortalık tam anlamıyla, kan revan.
Akan kan mı tuttu bizi acaba, nedir?
Yoksa, bunca yıl ölü olsak uyanırdık çoktan.
Kim bilir?
Sanırım bizi kan tuttu.
Kan Tuttu bizi,
KAN

05.03.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Gülünüzü Yolun Başındayken Seçin

Gözler, hiç bir şeyin özünü göremezler,
Görülürse ancak, yürek gözü ile görebilir.
Takvimlerden tek tek düşerken yapraklar,
Zaman tükendikçe, daha değerlenir hayatlar.

Hiçbir zaman hayata, zaman ekleyemeyiz,
Ama istersek; zamana, hayat ekleyebiliriz.
Gönül bahçesinde açan, gonca güllerden,
Arzu ettiğimiz birini, koklayıp derebiliriz.

Akrebın yelkovanı, durmadan kovaladığı gibi,
Gündüzler de yorulmadan kovalıyor geceleri.
Derilmeden, bahçenin nadide yediveren gülleri.
Dörtnala geçiyor, ömrümüzün günleri.

Kader, doğduğumuzda alnımıza yazılır,
Yaşam, çıkmazlarının gizli karanlıklarındadır.
Avını bekleyen örümceğin, sineği beklediği gibi,
Alçak felek, yolumuza ağlarını artık örmüştür.

17.02.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Hain Duyularım

Ellerini avucum içine alan ellerim,
Kırılısın.
Yüzündeki maskeyi görmeyen
Gözlerim görmesin,
Kör olsun.
Yokluğunda bile bana sesini duyuran
Kulaklarım,
Varsın onlarda duymasın, sağır
Olsun.
Dilim, sanma ki sen masumsun, seni
Affettim.
Duyularım içinde en büyük suçlu varsa
O da sensin.
İhanet kokusunu hissettirmeyen burnum,
Sana ne demeli.
Hepiniz bana ihanet edip beni
Aldattınız.
Açık duyurumdur.
Organ ihtiyacı olanlar buyursun
Gelsinler.
Sadece bir tek Yüreğimin hakkını asla
Yiyemem.
Ona kıyamam, kimseye laf söyletmem.
O ne dediye
Ona hep inandım, onu yaptım,
Hiç yanılmadım.

23.04.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Hayat Basamakları

Hayat basamakları inişli,
Çıkışlıdır.
Çok farklı şeyler yaşanır
Hayatta.
Yaşanmışlıkların Bazıları
Önemlidir.
Bazıları hiç yaşanmamış
Gibi unutulur.
Hayatın yorucu basamakları
Çıkılırken,
Bazen ölümsüz aşklar
Yaşanır.
Hayatın gerçek anlamı, bu denecek
Tattadır.
Mutlu olmak için, çıkılan hayat
Yolunda,
Yaşanan her macera; bizi ya gerçek
Aşka taşır.
Ya da gerçek aşktan
Uzaklaştırır.
Uzaklaştıkça yorulursun hayat
Yokuşunda.
Sığınacak, sıcacık bir yürek yok mu
Dersin.
Göğün koyu maviliklerinde,
Engin denizlerinde,
Kuş olup özgürce uçmak
Yerine,
Maviden vazgeçersin, yeşili tercih
Edersin.
Yemyeşil bir ağaç
Olup
Kök salmak toprağın
Derinliklerine.
Hayat basamakları böyledir
İşte.
O basamaklarda, önceden yürümeden
Bilemezsin.
Kiminin yüzün güldürür, başın göğe
Erdirir.
Kiminin gözünden yaş akıtır, başın yere
Eğdirir.

13.05.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Hayat Saati

Hayatın saati sadece bir kez doğduğumuzda kurulur,
Akrep, yelkovanı yakalamak için koşar, kovalar durur.
Yaşam bazen ağır gelir, ölümü arzuladığımız anlar vardır,
İsteyenler hemen ölemezler, ölenler vadesi dolanlardır.

Zaman su misali akıyor, bazen sakin, bazen delicesine,
Dün geçti, bugün yaşanıyor, yarın bugünden bilinmiyor.
Zamana güvenmemeli, bir an gelir saatler durur.
Artık mekanın mezarlık, ölümler arkadaşların olur.

Yaşam her şeye rağmen güzel, yaşamaya değer,
Dert etmeden her şeyi, dolu dolu yaşanmalı hayat.
Yoksa; hayatı fark etmeden yaşarsan ölümler gibi,
Hayat seni fark eder ama göremez bakar körler gibi.

10.02.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Hazan Mevsimi

Katran karası gecede düşünümde seni
Görüyorum.
Düşlerimin bile renkleri soluk, sevda
Soluyamıyorum.
Uzun ve karanlık da olsa zindan karası
Geceler.
Yine mevsimler sensiz gelip geçecekler.
Her zaman
Olduğu gibi, geldi yine hazan mevsimi.
Yüreğim
Sen dolu sarı sapsarı yapraklar
Dökecek.
Yarım kalmış sana yazdığım tüm şiirler.
Mantiğim,
Al kelemi eline yarım kalan şiirlerini
Yaz diyor.
Titriyor elim, yorgun gözlerim, kalemim
Yazmıyor.
Bir ney gibi inlemeye, çobanın kaval
Sesi gibi,
Yanık yanık ağlamaya razıyım ben.
Yeter ki
Kalbimde senin aşkın bitmesin, yazsın
Kalemim.
Seni söylesin dilim, ellerinden tutsun
Ellerim.

17.06.2010
İstanbul

Saadettin Güven

İmkansız

Senle bir daha mı, tövbeler tövbesi
Olsun.
Ab-ı hayat olsa, içmem artık senin
Elinden.
Başlayamayız eski kaldığımız
Yerden.
Eski günlere dönülmez nefretin
Küllerinden.
Sen beni pamuk, kendini hallaç
Sandın.
Amacın beni yakmaktı biliyorum.
Başaramadın.
Farkında değilsin, ne yaptınsa kendine
Yaptın.
Bataklığa girdin,boğazına kadar balçığa
Bulandın.
Suyla-ateşin, geceyle-gündüzün birbirini
Sevmesi gibi,
İmkansız senle bir kez daha yeniden
Yaşamamız..
İmkansız canım imkansız..

11.05.2010
İstanbul

Saadettin Güven

İnan Bana Manolya

Dün gece seni rüyamda
Gördüm.
Sana gelmişim.
Senin gibi kar beyaz,
Senin gibi parlak ve saf,
Bir ışık sızdı yüreğimin karanlıklarına,
Gecenin kör karanlığında.
İnan bana Manolya..
Sonra günün ilk ışıkları vurdu
Senin yüzüne.
İncinin ışıktan beslendiği gibi,
Ruhumu aydınlattın, seni inci sandım.
Daldı gözlerim seni seyrettim,
Dokunmaya kıyamadım.
İnan bana Manolya..
Bir şey sorabilir miyim sana
Manolya?
Benim kanıma mı girdin yoksa sen?
Kalp damarım o an patlayacaktı sanki,
Bir an ölümle burun buruna geldim.
İnan bana Manolya..
Yüzünü, teninin kokusunu,
Çok ama çok özlemiştim,
Onun için gelmişim sana.
Neyse ki uyandım,
Hepsi rüyaymış.
Rüya değil, gerçek olsaydı gördüklerim,
Senin aşkına dayanamazdı
Asla yüreğim.
İnan bana Manolya..

11.03.2010
İstanbul

Saadettin Güven

İstanbul

Ne çok şey sığdırmak isterdim senin ismine.
Senle ilgili aklımdan ne geçirsem, ne yazsam,
Kıfayet etmez kağıt, kalem biter, ömür yetmez
İstanbul.

Güzelliklerini görmeye ne gözlerin gücü yeter,
Ne seni anlatmaya dayanabilir bu yürek, bu dil.
Yorgun düşerler hepsi, çaresizlikten olurlar sefil
İstanbul.

Gecenin karanlığı gibi seni sımsıkı sarmayı diliyorum.
Martı olup üstünde uçmak, her semtine konmak isterim.
Boğazın masmavi derin sularında yıkanmak tek arzum
İstanbul.

Ben, en iyisi sana şiirler yazayım, o zaman ancak seni
Hisseder, yaşarım, herkesin yazıp da bitiremediği gibi,
Yine de yazdıklarımın daha çok yazmadıklarım kalır
İstanbul.

22.03.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Kadınlar Sizi Kıskanıyorum

Kadınlar Sizi Kıskanıyorum
Pösteki saymayı göze,
Alıyorum.
Özel günleri bir türlü,
Sayamıyorum.
Şu an aklıma gelen sadece,
Bir bölümü:
Dünya Anneler Günü.
Dünya Babalar Günü.
Dünya Çevre Günü.
Dünya Barış Günü.
Delice düşünüyorum;
Neden bizim bir günümüz yok diyorum.
Yoksa memlekette deli mi kalmadı?
Bana göre; akıllıdan daha çok deli.
Ya açığözler kapışmışlar günleri,
Bize sıra gelmiyor, yetmiyor günler.
Ya da artık delilik para-pul etmiyor.
Kadınlar Günü oluyor da,
Neden olmuyor Deliler Günü?
Belki sesimizi bir duyan olur,
Umarım bizim de bir gün,
Deliler Günümüz olur.
Kadınlar sizi kıskanıyorum.
Ama yine de;
İçtenlikle,
Dünya Kadınlar Gününüz
Kutlu Olsun diyorum.

08.03.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Kahpe Felek

Hayal bile etmediğim ne çileler
Yaşattın.
Başıma taş beklediğim anlar
Oldu,
Boynuma taş bağlattın.
Sustukça,
Dilimi dikenli tellere doladın,
Kanattın.
Konuşmak istedikçe susturdun,
Konuşturmadın.
Vefasızlık bulutların üstümde
Dolaştırdın.
Yağdın, yıkadın, ta yüreğimi
Islattın.
Dünkü güneşte kurut dedin,
Uzaklaştın.
Geçen bir an, tekrar yaşanır mı
Anlamadım!
Ben, ne yaptımsa bir tek sana
Yaranamadım.
Meğer, kahpe senin ön adınmış
Çok geç anladım.

13.07.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Kalan Ömrüm Ne Kadar

- Bir yıl 12 aydır.
- Bir yıl 52 haftadır
- Bir ay 28-31 gündür.
- Bir ay 4 haftadır.
- Bir hafta 7 gündür.
- Bir gün 24 saattir.
- Bir saat 60 dakikadır.
- Bir dakika 60 saniyedir.
- Bir saniye 100 mili saniyedir.

Güzel de;
Benim için bunların ne anlamı var?
Bunlardan bana ne?
Söyleyebiliyorsan eğer;
Kalan ömrüm ne kadar?
Sen bana onu söyle..

18.02.2009
İstanbul

Saadettin Güven

Kalp Kapısı

Üzerinde yaşadığımız dünya değil, sanki
Değirmen.
Kimimiz ezilen buğday, kimimiz değirmen
Taşı.
Gerçek olan tek şey, biri değirmenin sahibi,
Diğerleri, değirmen çalışanı.
Değirmenin birden fazla kapısı olur, kimi kilitli,
Kimi açıktır.
Bazı kapıları biz açarız, içeri girmek oldukça
Kolaydır.
Kapılarda bir kapı kolu ve bir anahtar deliği
bulunur.
Kapı kolu olmayan bir tek kapı vardır, o da
Kalp kapısıdır.
Kalp kapısı içeriden açılırsa ancak o zaman
Girilebilir.
Kalp kapısından girince, onun kıymeti çok iyi
Bilinmeli.
Yüreğin kıyısında kalmayıp ta ortasına taht
Kurup, oturmalı.
Sevgide hiç bir zaman karşılık beklemeden,
Karşılıksız sevmeli.
Sevmeli..

Saadettin Güven

Kara Sevdam Haydarpaşa

İhtişamlı
Duruşunla bize Osmanlıdan
Yadigar kaldın.
Üçüncü Selim'in Paşalarından
Haydarpaşa'nın,
Adını tarihe altın harflerle yazdın.
Kim bilir,
Asırlarca, neler gördün, neler yaşadın.
Kim bilir;
Ne sırlar gizlidir, yosunlu taş
Duvarlarında.
Kimseyle paylaşmadığın,
Asla paylaşmayacağın.
Büyük
Depremler gördün, sabotaja
Uğradın.
Yandın, yakıldın, sarıldı yaraların.
Yine de;
Asırlar boyu bir abide gibi, dimdik,
Duruşunla,
Ben boğazın simgesiyim dedin,
Ayakta kaldın.
Kim bilir;
Elinde içi yalnızlık dolu ahşap
Bavullarla,
Kimler geldi-geçti Haydarpaşa
Garından.
Kimleri taşıdı kömürlü kara trenler.
Buharlı
Yorgun, yanık sesli gemiler.
Kim bilir;
Kimleri mutlu-mesut ettin,
Kavuşturdun,
Hayır duasını aldın.
Kim bilir;
Kimlere ihanet ettin,
Ayırdın sevdiklerinden.
Gözü yaşlı bıraktın, ne beddualar
Aldın.
Kim bilir;
Nice gencecik fidanlar sağ olarak
Geldi,
Ölü çıktılar tren vagonlarından,
Gemi
Kompartımanlarından.
Kim bilir;
Ne ağlamaklı anne-babalar, kardeşler,
Yavuklular,
Bir trene, bir vapura koşuşup durdular.
Bilirsen sen bilirsin ancak,
Ey Haydarpaşa.
Kim bilir;

İstanbul da yaşayıp da
Kimin anısı
Yoktur Haydarpaşa Garında,
Tren raylarında.
Gök mavisi sularında, Kalamış Vapurunda.
Kim bilir;
Acı-tatlı anılarından mı, sırdaş oluşundan mı,
Her nedense,
Seni özlüyorum, görmeden duramıyorum.
Sabah
Bekle beni, martılar uyanmadan geleceğim
Sana.
Benim vazgeçemediğim, kara sevdam,
Haydarpaşa.

20.05.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Kardelen Çiçeğimsin Sen Benim

K arda çiçek açan, kardelen çiçeğimsin, sen benim,
A sil sevdam, rüyalarımın kadını, biriciğim, her şeyim.
T avus kuşum, kelebeğim, meleğim, başka ne diyebilirim,
E lin elimde, başın göğsümde olsun, iste canım vereyim.
R ehin etmişsin bu yüreği kendine, senden nasıl vazgeçerim?
İ nsanın kaderi, doğuştan yazılır derler, sonradan değişmezmiş.
N e zaman, kiminle, bir sevda yaşanacak, önceden bilinmezmiş.
A rtık sabır taşım çatladı, ya sen gel, ya da ben geleyim.

06.02.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Kır Menekşem

Neden gölgelerde yaşıyor, neden saklanıyorsun
Nedir senin çekingen.
Lüks içinde şıarmış bir çocuk gibi, kırlarda
Özgürce yaşıyorsun.
Niçin üzülyyorsun, neyin eksik,
Yoksun musun.
Ulu ağaçların gölgesinde yaşamak mı
Seni üzen.
Şükret haline Kır Menekşem.
Diğer soydaşların gibi kimseye muhtaç
Değilsin.
Sakin yoksunluktan söz etme, sen yine
Çok şanslısın.
Çünkü, az şeyi olan fakir
Değildir,
Yalnızca, çok şey isteyen
Fakirdir.
Sana göre; Ömrün kısa belki, sadece
Bir bahar.
Fakat sen her yıl baharla yeniden
Doğacaksın.
Ya ben öyle miyim.
Keşke bende bir Çınar, bir Meşe Ağacı
Gölgesinde yarasam.
Senin gibi her yıl baharla yeniden
Doğsam.
Mosmor çiçekler açıp etrafa mis gibi
Kokular saçsam.

29.03.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Kırieğim

Hayır deme; kederlisin,mahzunsun, belli her halinden,
Hangi uğursuz el kopardı? Seni de, benim gibi dälından.
Kurumuş gazele dönmüşsün, ihanetlerin yakıcılığından,
Yaşamayan bilemez, biz anlarız birbirimizin halinden.

Baktıkça kıskanıyorum seni, özgürce yaşıyorsun,
Rengarenk giysilerle,salınarak, bağ bahçe dolaşıyorsun,
Bazen bir kaya dibi, bezen de ta uçurumun ucundasın,
Sevenin belki binlerce ama, sen candan sevmiyorsun.

Seni korumak, koklamak, sevmek, benim emelim,
Seninle ağlamak, gülmek, olsun artık kaderim.
Bir kuru canım kaldı, senin için seve seve veririm,
Bir olalım seninle, kederi, sevinci, paylaşalım.

Duygular vurulsun açığa, ne varsa, gizli kalmış,
Mevsim sonbahar, arkasından geliyor karakış.
Sen yazlara alışıksın, birazda kış gör, kışlara alış,
Tabiat şartları çok değiştirdi, belki de olacak hep kış.

Ben seni ısıtır, su veririm, sen bana güzel kokular,
Yıllar seni de, beni de yalnız bıraktı, çok yıprattılar.
Sen yalnız, ben yalnız, bir lahza yalnız yapamayız,
Tutuşursak el ele, mutluluktan şeytani çatlatırız.

Bitsin artık bu yalnızlık, kim karışır bize, kime ne?
Açılalım seninle engin denizlere, koyu maviliklere.
Deniz ister çarşaf gibi olsun, ister coştukça coşsun.
Yeter ki; biriciğim, kırieğim, hep yanımda olsun.

Sen hayallerimin tutkusu, yüreğimin arzususun,
Hep ben konuşuyorum, sen sustukça, susuyorsun.
Ya birbirimizi tam sevelim, ya da yollarımızı ayrılışın,
Sen biçare, ben biçare,kırlar meskenimiz olsun varsın.

13.02.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Kırmızı Gelinciğim

Seni her gördüğümde titriyor, ürperiyor içim
Korkuyorum.
Burkuluyor yüreğim, tuhaf oluyorum, neden,
Anlamıyorum.?
Seni tanımadan önce bütün renkleri çok iyi
Görüyordum.
Seni sevdikten sonra ne maviyi, ne yeşili, ne sarıyı
Göremiyorum.
Yüreğim hızla çarpıyor, kanatlanıp uçacak gibi,
Sol yanımda bir sızı,
Pespembe bir yüreğim vardı,o da değiştirmiş rengini,
Olmuş sarı, sapsarı.
Seviyoruz birbirimizi,Fark eder mi benim yüreğim sarı,
Senin yüreğin kırmızı?
Senden önce bir aşk yaşadım, o da sözde çiçekti,
Çiçek değil dikenmiş.
Bedenimde yaralar açtı, kanattı yüreğimi,kendi gibi
Sevgisi de yalanmış.
Şimdi seninle çok mutluyum; buğday tarlasında,
Yol kenarlarında.
İstersen bende olurum kırmızı, ne var bunda sanki
Utanacak.
Sen kırmızı, ben kırmızı, kim ne derse desin,
Bize kim karışacak.
Kıpkırmızı bir dünyada mutlu mesut yaşarız
Seninle.
Sen kırmızı ben kırmızı el ele, kol kola
Hiç ayrılmadan.
Bizde bu kırmızı sevdası oldukça,hiç korkmayız
Ölümden
Ateş rengi, kıpkırmızı, ölüme de gideriz birlikte
Yol kenarından.

09.03.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Kim Demiş Erkekler Ağlamaz

Başladığım her aşk yarım
Kaldı.
Sanki aynı senaryo, aynı
Filim.
Düşümde bile gördüğüm
Yere,
Kanatlandı hep yüreğim.
Ne kışlar
Gördüm, mart karlarında
Üşüdüm.
Sırılsıklam oldum nisan
Yağmurlarında.
Ay ve yıldızlar şahidim,
Uzun geceler
Boyu uykusuz sabahladım.
Sokak lambaları
Dile gelip söylesinler.
Ayrılıklar bir yüreği
Nasıl durmadan kanatırlar...
Kim
Demiş erkekler ağlamaz diye!
Gerçekten
Yürekte çok sevip, ayrılık
Yaşamaya gör.
Kor ateşe benzin dökercesine
Acıtırlar.
Ağlamayan erkekleri de
Ağlatırlar.

17.05.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Kutlamıyorum

Babalar gününü kutlamıyorum şimdi,
Sevgililer gününü kutlamadığım gibi.

Çünkü;

Yılda bir kez Baba,

Yılda bir kez Sevgili,

Olamam.

Her gün Baba,

Her gün Sevgili,

Olmak isterim.

05.03.2010

İstanbul

Saadettin Güven

Mavi Düşlerim

Okyanuslar gibi masmavi düşlerim
Vardı benim.
Sen ise okyanuslarda büyüttüğüm
Çiçeğimdin.
Önceleri mavi düşlerim bitmeyecek
Sanıyordum.
Düş değil mi benim ki işte
Uyandım.
Ne mutluluk resimleri çizmiştim
Okyanuslara.
Kocaman harflerle adını yazmıştım
Mavi sulara.
Sense demir tava geldi sanıyordun
Aklınca.
Kömürün bitmişti
Aslında.
Okyanusun derinliklerinde aradın
Aradın bulamadın.
Gözümde küçüldükçe küçüldün,
Gittin koyu
Karanlıklara.
Kapılmıştın bir kez deli
Lodoslara.
Artık yapacağım fazla bir şey yoktu
Senin için.
Ne yapsan nafileydi, boşunaydı
Çabaların.

16.04.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Nasıl Geçtin Ey Ömrüm! Anlayamadım.

İçimde ne tortular birikmiş, zaman içinde,
Acısıyla, tatlısıyla; su gibi geçen yıllar kaldı mazide.
Anılarımı, acılarımı, sırlarımı, yüreğime kazıdım.
Nasıl geçtin ey ömrüm! Anlayamadım.

Gönül sarayımın duvarları yosunlu, kaygan.
Bir vefasız uğruna, bu denli acılar çeker mi insan?
Renklerim an be an değişiyor; sarardım, soldum.
Nasıl geçtin ey ömrüm! Anlayamadım.

Oturdum yine hesaplaştım, kendimle;
Hayat bana ne verdi, benden neler götürdü diye,
Kaç mevsim suskun kalmış arzularım, sayamadım.
Nasıl geçtin ey ömrüm! Anlayamadım.

Artık es esebildiğince, hoyratça, kader rüzgarı,
Kırdın kıracağın kadar, umut filizlerimi, dallarımı.
Her şey incelikten kırılırken, vefasızlıktan kırıldı kalbim.
Nasıl geçtin ey ömrüm! Anlayamadım.

24.01.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Ne Yüzünü Görmek, Ne Sesini Duymak, İsterim Senin

Geldi yine ilham Perim, sana sitem edeceğim.
Taşlaşmış yüreğinde, boş yere Vefa aradım.
Karanlıkmiş gönül tünelin, yol bulamadım.
Ne yüzünü görmek, ne sesini duymak, isterim senin.

Her zaman, sen Hancı, ben yolcu olsam,
Bir daha uğramam hanına, yollarda ölsem.
Yeniden, bir kere değil, bin kere doğsam,
Ne yüzünü görmek, ne sesini duymak, isterim senin.

Uğruna harcanan yıllarım, büyük kayıbım.
İhanet, vefasızlık, benim değil, senin ayıbın.
Bunca yıl gerçek yüzünü, hangi köşelere sakladın?
Ne yüzünü görmek, ne sesini duymak, isterim senin.

Önceleri dünyamı aydınlatan, güneştin, aydın.
Şimdi ise, bir yıldız gibi dünyamdan kaydın.
İhanet dikenlerin yok artık, canım yanmıyor.
Kelepçe vurdum yüreğime, dilime, artık adın anmıyor.
Ne yüzünü görmek, ne sesini duymak, isterim senin.

21.12.2009
İstanbul

Saadettin Güven

Neden

"KAÇMA "dediğim beş harf,
Tıpkı "SENİN" gibi.
"GELME" dediğin beş harf,
Tıpkı "BENİM" gibi.
Kaçıyorsun benden, durmadan
Köşe bucak.
Arayıp sorma artık, peşimden gelme
Diyorsun.
NEDEN! ..

26.03.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Onu Çoktan Unuttum Anne

Sevmeyi bilmeyenden sevgi
Bekledim.
Seven de, üzülen de ben oldum
Anne.
Zindan gecelerin Issızlığında
Yürüdükçe,
Düşüp-kalmaktan yoruldu
Anne.
Her adımda sen geliyorsun
Aklıma.
Sen demez miydin," bir insana
Kendini zorla
Sevdiremezsin," haklıymışsın
Anne.
Herkes sen değil, beni koşulsuz
Sevsin.
Yanıdaymışım gibi yüreğinde
Hissetsin.
Güvenmeden ne olabilir ki
Anne.
Güvenene güvenilir, sevenler
Sevilir.
Güvenmeyip sevmiyorsa eğer,
Senin deyimimle,
Ancak bir tek söz söylenebilir.
"Sen bilirsin.! "
Sözünü unutmadım ve tuttum.
Sen bilirsin,
Dedim
Ve onu çoktan unuttum
Anne..

08.05.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Oyun

Bir çerçeve astım odama, artık içi boş.
Hüzün sızıyor yüreğimin acılarından.
Soluduğın nefes bile ihanet kokuyor esen rüzgarda.
Bana çıkan tüm yolları sil defterinden,
Ayrılığın ganimeti hatıraları yak, dünlerden.

Ben nice yürekte canlı canlı gömüldüm.
Sanma ki, parçalandım, bin parçaya bölündüm...
Verdiğin hüküm sana göre; idamdı...
Durma söyle; astığın aklınca bu adamdı.
Boynumun izi kaldı mı yüreğinin ipinde?

Ancak kendini kandırdın, kendini aldattın.
Kapalı gişede, kapalı bir oyundu senin ki,
Sen yazdın, baş rolde hep sen vardın.
Yazık, çok yazık; oyun tutmadı.
Duygusuz kadın rolünde hep sen vardın...

Saadettin Güven

Önce Ömrün, Sonra Davan Bitecek

Beni kalbinden silsen, beyninden asla silemezsin,
Hiçbir zaman içten gelerek, kahkahayla gülemezsin.
Önce kendini, sonra da seni seveni kandırdığın için,
Bir ömür, en yüksek yargı organıyla hesaplaşacaksın.

Kara saplı keskin bir bıçağın ucu değecek yüreğine,
Yüreğin kanayacak, kanadıkça, sızım sızım sızlayacak.
Vicdan mahkemesi mübaşirinin senin adını haykırışı,
Derin uykunda yatağından sıçratıp, seni uyandıracak.

Yaşadığın sürece bu kısır döngü böyle devam edecek,
Vicdan mahkemesinden daha yüce mahkeme mi var?
Henüz bilinmiyor nerede olduğu, nasıl temyiz edilecek?
Senin için tek çare; önce ömrün, sonra davan bitecek.

22.02.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Öyle Bir Dostum Olmalı Ki!

Öyle bir dostum olmalı ki!
Gözlerim dolup, hıçkırıklar dizilince
Boğazıma,
Dost dediğim o zaman elini koymalı
Omzuma.

Öyle bir dostum olmalı ki!
Ayın geceyi aydınlattığı gibi, karanlıkta
Yol gösterenim,
Uçsuz bucaksız açık denizlerde
Pusulam,
Kayalıklardan koruyan deniz fenerim
Olmalı benim.

Öyle bir dostum olmalı ki!
Zira, hayat her zaman mükemmeli sunmaz
İnsana..
Bazen ağır gelir yaşam; Dertler kurşun gibi
Ağır çıkar karşına.
İşte böylesi anlarda; beni arasın, dinlesin,
Anlasın.

Öyle bir dostum olmalı ki!
Fırtınaya tutulmuş bir sandalı, bir limanın
Kucakladığı gibi,
Sığınacağın en güvenli liman benim desin.
Sarılsın Yüreğimin palamarına,
Bağlasın limanına, bağrına basıp, yaralarımı sarsın,
Beni kucaklasın.

Öyle bir dostum olmalı ki!
Benim dost diyebileceğim, beni benle
Yaşasın.
Yoksa!
Kurttan dost seçen
Kuzu,
Tilkiyle yoldaşlık eden
Piliç
Olmak istemem..

30.03.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Pösteği Sayıyorum

Kaç kez söylemeliyim sana?
Girme rüyalarıma,
Arayıp, sorma.
Dün gece yine girdin rüyama.
Hal hatır sordun bana,
Neler yaptığımı filan.
Hani ben deliydim?
Neyse; nezaketen yanıtlıyorum:
İyiyim hamdolsun.
Deli ne yapar?
Bilmiyor musun?
Pösteği sayıyorum.
Haberin olsun.

04.03.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Rutin Yaşıyorsun

Rodin'in düşünen adam heykeli gibi,
Elim şakağında,
Düşünüyor, düşünüyor, düşünüyorum.
Her zamanki gibi;
İçimdeki benle, koyu bir sohbetteyim.
Rutin yaşıyorsun,
Senin hayatın rutin olmuş be kardeşim
Diyorum.
Boş hayaller kurup, peşinden koşuyorsun.
Bakıyorum da;
Yaptıkların aynı şeyler, yok hiç bir birinden
Farkı.
Yüreğinde her zaman bir telaş, tuhaf bir
Hüzün.
Çık gez, dolaş, yağmurda ıslan, güneşte
Yan.
Nedir seni inciten, kimdir seni bu kadar
Üzen!
Rutin yaşamaya mecbur eden, bırak artık
Rutin yaşamayı.
Bu yaşa rağmen, tut sevgilinin elinden,
En masumca,
Dolu dolu, çılgınca yaşa, İçindeki çocukla,
Çocukça.

Saadettin Güven

Sadece Biz Olsun, O bize Yeter

Varsın evimiz minicik olsun,
Kocaman olsun yüreklerimiz.
Tek yürek olup birleşsinler.
Öylesine sevsinler ki birbirini,
Birlikte ağlayıp, birlikte gülsünler.
Aşkımız çoğalarak artsın,
Yasaklar, sınırlar olmasın.
Taşsın sevgimiz, taşabildiği kadar,
Denizlere, Ovalara, kırlara.
Çiğ gibi, dalga dalga, yayılsın her tarafa,
Aksın Sevgimizden oluk, oluk BİZ'ler.
Sevgimizi kıskansınlar,
Yer, gök ve denizler.
İmrensin bize; denizin derinliklerinde,
Kabuğuna kapanmış İstiridyeler.
Hasretlik çekmesinler,
Buluşsun kan kırmızı güllerle, bülbüller.
Kömür karası, sevdalı böğürtlenler,
Sarmaş dolaş kucaklaşıp, öpüşsünler.
Olmasın elvedalar, Ayrılmasın sevenler,
Yasaklansın artık; SEN'ler, BEN'ler,
Sadece BİZ olsun, O bize yeter.

02.03.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Sarı Mimosam

Geceyi gündüzü fark
Edersin.
Sarışınsın, güzel mi
Güzelsin.
Sana olan hasretim artık son
Deminde.
Rüyalarım giriyorsun
Her gece.
Baharla birlikte geldin kalbime.
Öyle bir hayat verdin ki bana
Mimosam,
Bunu sözlerle sana anlatamam.
Kalbim senin sevginle,
Senin rengini aldı.
Sarı yüreğim,
Sarı Mimosam için
Atacak.
Kalbimde senin sevginle,
Sarı çiçekler açacak.
Yüreğime hoş geldin.
Mimosam.
Geçmişin siyah günlerini
Umursamadan,
Sarı sapsarı bir dünyamız
olsun.
Sarı dünyamızda yarınlara,
Umutla bakalım.
Bizi kıskanmaktan kısılsın sesleri
Bülbüllerin.
Dökülsün tüyleri
Kanaryaların.
Çatlaşın Ağustos böcekleri ta
Göbeğinden.
Sana göz koyan, el süren olur diye
Korkuyorum.
Ben seni yanımdayken bile
Özlüyorum.
Seni çok seviyorum
Sarı Mimosam.

18.03.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Sen Öldün Ben Yaşıyorum

Geçmişin içime biriktirdiği tortularla
Doluyum.
Geriye baktıkça sanki her şey bir kısır
Döngü.
Düşünüyorum da yoksa bu mu hayatın
Gerçeği.
Bende değişen çok şey yok, eskisi gibi
Yaşıyorum.
Aynı şehirde, aynı evde, yalnızlığımla
Baş başa.
Bazı götürüyor yüreğim uzaklara, bazı
Yakınlara.
Tavanla göz göze geldiğim anlar oluyor.
Boşluğa düşüyorum.
Düşüğüm boşlukta, can çekişen dünlerimi
Görüyorum.
Geçmişe dair öyle bir rüya ki gördüklerim
Anlatamam.
Ama şu gerçeği çok iyi hatırlıyor, biliyorum.
Sen yoktun.
Sana olan ilgi ve sevgim yıllar önce irtifa
Kaybetmişti.
Yükseklerle uçmaya çalışırken, çok yüksekte
Düşmüştün.
Dün olmadığın gibi bugün de yoksun, sen
Ölmüştün.
Ben ise yeniden doğdum, yeni hayatımda çok
Mutluyum.
Hayatın gerçek renklerini sayende görüyor,
Senin yerine de
Yaşıyorum.

11.04.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Sen Üzülme Ne Olursun Anne

Hatırladıkça mazideki geçen
Günleri,
Kanasa da kabuk tutan tüm
Yaralarım.
Ağrısa, sızım sızım sızlasa da
Sol yanım,
Sen üzülme ne olursun
Anne.
Ayrıca, alıştım artık her türlü
Acılara.
En acı tütünleri bulur basarım
Yarama.
Bana söz ver, beni düşünme
Sende.
Sen üzülme ne olursun
Anne.
Biliyorum çok özlemiş olmalısın
Beni.
Benim seni çok özlediğim
Gibi.
Takvimlerden tek tek düştükçe
Yapraklar,
Azalıyor ömrümden, aylar
Yıllar.
Eskisi gibi uykusuz kalıp beni
Bekleme.
Çok özledim, bugünlerde sana
Çok
İhtiyacım var, belki de seninde
Bana.
Hak vacip olunca geleceğim
Yanına.
Kesin tarih veremiyorum
Sana.
Ne olursun sen üzülme sakın,
Rahat uyu Anne.

06.05.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Sen Yalancısın

Hatırlıyor musun Tophaneye
Gitmiştik.
Hani seninle nargile tütürüp,
Çay içmiştik.
Tavla oynayalım seninle, bahse
Girelim demiştin.
Sözde, tavlada kaybeden aşkta
Kazanacaktı.
Tavlada oyunu sen kazanmıştın.
Ben öksüz çocuklar gibi boynu
Bükük kalmıştım.
Artık inanmam sana, öğrendim
Huyunu.
Sözünde durmuyorsun, hani
Anlaşmıştık.
Tavlada kaybeden, sözde aşkta
Kazanacaktı.
Gitmem artık seninle bir daha
Tophaneye.
Ne tavla oynarım, ne çay içerim.
Ne de nargile tütürmek
İsterim.
Sözünde durmadın,
Sen yalancısın.

27.03.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Sensiz Daha Güzel Yaşanıyor

Yıllardır sen yoksun sokaklarda, bir
Başımayım.
Her köşe başında sen çıkarsın diye,
Beklerdim.
Önceden olduğu gibi Sana çıkmıyor
Yollarım.
Senin varlığın umurumda bile değil
Artık.
Kalbim yerinden çıkarcasına
Çarpıyor.
Ellerim aramıyor ellerini, gözlerimin
İçinde görmüyorum
Gözlerini,
Ne de rüzgardan dağılan
Saçlarını.
Eskisi gibi aklımı
Kurcalamıyor,
Uzun zamandır geceyi kimle, nerede
Geçirdiğin.
Bilmeni istediğim en önemlisi
Bu hayat
Sensiz çok daha güzel yaşanıyor.

25.05.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Sevgililer Günün Kutlu Olsun

Bu gün Sevgililer Günü biliyor musun?
Sen yoksun..
Çok mutluyum ama, yüreğim buruk,
Şanki bir şeyler eksik, kanadım kırık.
Sen de, aynı duyguları yaşıyor musun?

Sıcacık gülüşünle, ısınıyor adeta yüreğim,
Seni üzgün görünce, sızım sızım sızlıyor içim.
Seni çok seviyorum, daha nasıl söyleyebilirim?
Sen yoksun..
Biriciğim; Sevgililer Günün Kutlu Olsun.

14.02.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Sevmekten korkuyorum

Sevmekten korkuyorum,
Yaralı yüreğim yeniden kanar diye.

Sevmekten korkuyorum,
Yara bandım tükendi, bir daha bulamam diye.

Sevmekten korkuyorum,
Hüzün denizinin lodosuna dayanamam diye.

Sevmekten korkuyorum,
Bir yaprak gibi, güz gelince düşerim diye.

Sevmekten korkuyorum,
Uzun gecelerimi tekrar kan tutar diye.

Sevmekten korkuyorum,
Aşkın deli seli, yüreğimin duvarlarını yıkar diye.

Sevmekten korkuyorum,
Fırtınalı yüreklerde, sığınacak liman bulamam diye.

Sevmekten korkuyorum,
Terk edip gidenler, ismimi anar diye.

16.10.2009
İstanbul

Saadettin Güven

Sevmiyorum artık seni İstanbul

Eskiden güzeldi boğaz
Denizin kirli, yağmurun deli.
Sığınacak limanım yok.
Sevmiyorum artık seni İstanbul

Ne havana güvenilir, ne suyuna,
Ne rüzgarına, ne yağmuruna,
Ne adamına, ne kadınına.
Sevmiyorum artık seni İstanbul.

Nerede ilk zamanki ümitlerim,
Hangi kıyılara sürükledi rüzgarlar,
Sen benim umut iklimimi değiştirdin,
Sevmiyorum artık seni İstanbul.

Gönül denizimde yakamozlar yok artık.
Boğazın derinliklerine gömüldü umutlarım.
Sanma ki bir daha, kurtuluşun kutlarım,
Sevmiyorum artık seni İstanbul.

Dinmiyor içimde yangınlar, alev gün boyu,
Yüreğimdeki akıntı, sanki boğazın suyu.
Şimdi yaşlı bir çınar gibi yorgun kalbim.
Sevmiyorum artık seni İstanbul.

Önceden bilemezdim kaderin yazgısını.
Yosunun taşta sarıldığı gibi, sarılmıştım ben sana.
Ben ne umdum, sen ne verdin bana.
Sevmiyorum artık seni İstanbul.

Ayağa kalktıkça hep çelme taktın.
Onca kalabalığın içinde yalnız bıraktın.
Ben seni hep kucakladım, söyle sana ne yaptım.
Sevmiyorum artık seni İstanbul.

Saadettin Güven

Sırlarımız

Herkesin küçük ya da büyük sırları
Vardır.
İstiridyenin incisini sakladığı gibi,
Yüreğin en kuytu köşelerinde
Derinliklerinde
Saklanır.
Bazı sırlar oldukça masumanedir, bize
Aittir.
Yaşadıkça insana güç-kuvvet verir,
Mutluluktur.
Kalbimizde özenle sakladığımız, kimseyle
Paylaşmadıklarımız.
Bazı sırlar acıtır yüreğimizi, zihnimizin
Derinliklerindedir.
Hatırlanmak istenmezler, unutulmak
İstendikçe,
Yeni olmuş gibi taptaze
Karşımızdadır.
Öyle anlar olur ki daha fazla saklamaktan
Sıkılırız.
Onları taşımak ağır gelir yüreğimize bazen
Yoruluruz.
İçlerinden bazılarını birileriyle paylaşırsak
Neler olur.
Bunca zaman nasıl katlanmışsın, ben
Olsam katlanmazdım,
Diyenler olabileceği gibi, oh ne iyi olmuş
Diyenler de olur.
Her sır herkese söylenmez, bazı sırlar
Önemlidir.
Su gibi, sırrını güvenir verirsen buluta
Dolu olur,
Kar olur, Yağmur olur, döner dolaşır,
Sağnak sağnak tepemize
Boşalır.

10.04.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Sırrımı Kim Tutar

Yüreğimdeki ateşi sen
Yaktın.
Sen yollara düşürdün
Beni.
Başı dumanlı dağlar gibi
Oradan
Oraya gezdirdin beni.
Öyle
Sırlarım var ki kime, nasıl
Söylerim.
Sırrımı kim tutar onu da
Bilemedim.
Sevdayı yaşamayan bilemez.
Arıyorum
Eskiden gittiğimiz yerlerde
Seni.
Rüzgar getirmiyor teninin
Kokusunu.
Sır küpü olmuşçasına o da
Susuyor.
Söylemiyor senin nerede
Olduğunu.
Çaresizlik zor şey, bitkilere
Konuşuyorum.
Onlarla sırlarımı paylaşıyorum.
Biliyorum,
Bitkiler ketum olurlar, çiçeğini,
Yaprağını
Verirler deli rüzgara ama
Sırlarını,
Hiçbir zaman asla
Söyemezler..

06.06.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Sil Baştan; Beni Sevebilirsin

Siyahı beyazla örtebilirsen,
Elmanın diğer yarısı, armut olabilirsen,
Güneş olup, gece doğabilirsen,
Sil Baştan; Beni Sevebilirsin.

Karga olup, bülbül gibi ötebilirsen,
Gerçeği, yalanla örtebilirsen,
Maziyi unutup, sana gülebilirsem,
Sil Baştan; Beni Sevebilirsin.

Aşka olan inancımı, yitirmedim diyebilirsen,
Ayrılık acısı, bir yüreği nasıl kanatır bilebilirsen,
Kendi kulağının arkasını, kendin görebilirsen,
Sil Baştan; Beni Sevebilirsin.

25.10.2009
İstanbul

Saadettin Güven

Size Sesleniyorum

Hayatıma girenler,
Gitmeyi düşünüyorsanız eğer,
Hiç beklemeyin..
Sakın geri dönmeyi düşünmeyin.
Boş hayaller
Kurmayın, rüyada bile görmeyin.
Böylesine
Bir sevgiyi, bende kabullenemem.
Asla İstemem.
Bu yürekte kalıp, beni tanımaksa
Amacınız,
Başkalarından değil, yüreğimin
Ta içine girin,
Kulak verin sesine, beni ondan
Dinleyin.
Sonra düşünün, kararınızı bana
Değil,
Yine yüreğime söyleyin.

30.04.2010
Mürefte

Saadettin Güven

Soruyorum Şimdi Sana

Bana, acı çektirmekle acaba ne geçti senin
Eline.
Sen, yanlış trene binmişsen suç benim mi,
Bundan bana ne.
Sen, bana değil ne ettinse kendi kendine
Ettin.
Yoluna diktiğim çiçekleri göremedin, üstlerine
Bastın, ezdin.
Kaderinin yolunu aydınlatan mumları tek tek
Üfleyip söndürdün.
Kendi dünyanın kör karanlığına bilerek kendi
Arzunla koşun.
Yalnızlık cehennemine isteyerek, kendi ayaklarıyla
Yürüdün.
Ben, sensiz yapamam, asla yaşayamam
Sanmıştın.
Aklınca çekip gitmekle ben çaresizlik içinde
Kalacaktım.
Düşünemediğin bir şey var, sana hatırlatmak
İsterim.
Uçurtmalar rüzgara karşı koydukları için
Uçarlar.
Rüzgara karşı koyamayan uçurtmalar,
Ya rüzgara kapılıp savrulurlar
Ya da hiç uçamazlar.
Senin, göremediğin benim içimde öylesine bir
Yaşam sevinci,
Öylesine bir sevgi yumağı var ki karşılık bulmasa da
Asla kaybolmaz.
Soruyorum şimdi sana; senin vicdanın çok mu
Rahat.
Unutma! İstenilen her şey için mutlaka bir bedel
Ödenir.
Bir kılıcı keskin yapan, çokça yediği çekiç
Darbeleridir.
Gücün yetmez beni üzmeye, ayrıca benim vicdanım
Çok rahat.
Sen dön de kara kapkara vicdanına, bir daha
Dikkatle bak.

25.03.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Susmak

Susmak aslında konuşmaktır.
bazen de yalnızlık denizinde çaresiz kalmaktır.
Belki de! yeni bir yaşama yelken açmaktır.
Kimi kere,sesini kendine bile duyaramamaktır.
Bazen de havalara uçmaktır.
Susmak, bazen geçici bir vedadır.
Bazen de hiç görüşmemek üzere elvadadır.
Susmak,gün ortasında karanlıklara dalmaktır.
Konuşacak çok şey varken, sustukça susmaktır.
Susmak, artık hiç konuşmamaktır.

Saadettin Güven

Şairin Aşkı

Şaire göre bir tek aşk,
Bir tek sevgi biçimi
Yoktur.
Gün be gün değişir aşkı.
Gün gelir bir çiçeği,
Gün gelir bir kelebeği,
Bazen hayalindeki kadını sever,
Çıkarır göklere,
Över, yüceltir
Şair.
Susma edimi de konuşmadır
Şairin.
Sustukça konuşur.
Bazen kanar yüreği,
Gözyaşlarıyla ıslanır
Sayfalar
Mısralarda sessiz sessiz ağlar
Şair.
Hayat yorsa da bedenini,
Aşka gelen
Şairin;
Kimse durduramaz,
Asla ve asla
Ne yüreğinin sesini,
Ne kalemini..

14.03.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Şaşırdım Artık

Herkesin herkesle dalaştığı,
Herkesin herkese pusu kurduğu,
Böyle bir dünyada yaşamaktan,
Usandım artık..
Herkesin her gün ötekiler
Yarattığı,
Herkesin her gün bizimkileri
Kayırdığı,
Böyle bir dünyada yaşamaktan
Sıkıldım artık..
Bin türlü oyun üstüne oyunun
Oynandığı,
Herkesin kuyu üstüne kuyu
Kazdığı,
Böyle bir dünyada yaşamakta
Çok zorlanıyorum.
Nasıl yaşayacağıma bir karar
Veremiyorum.
Şaşırdım artık..

17.03.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Şeytanın Pabucu Delinir Bir Gün

Hayat bazen güler insana, bazen
Ağlatır.
Bazen sahte mutluluklar da
Yaşatır.
Şaşırtır, deli divane gibi sağa sola
Koşturur.
Geride o eski sevgiliden sadece
Yıkık hayaller,
Eski çekilmiş resimler
Kalır.
Sevgilinin gülüşü bile artık kahır
Verir,
Eskisi gibi huzur vermez
İnsana.
Sen ne yaparsan, ne kadar gerçekçi
Olursan ol.
Yalan insanın diline alışkanlık yapmışsa
Eğer,
Böylece artık devam eder
Gider.
Dökülür zamanla yürek sırları,
Gerçekler görünür.
Öyle bir sızı girer ki yüreğine, acısı
Yıllarca duyulur.
Kendi kendinle hesaplaşır,
Konuşursun.
Dal kırılmıştır bir kez, yapacak
Bir şey yoktur.
Bundan sonra fırtına dinse de olur,
Dinmese de.
"Gün ola harman ola" dersin ve
Beklersin.
Elbet bir gün gelir, şeytanın da pabucu
Delinir.

08.06.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Şimdiki Evlilikler

Birinci yılda; adam konuşur,
Kadın dinler.
İkinci yılda; kadın konuşur,
Adam dinler.
Üçüncü yılda, ikisi de konuşur,
Komşular dinler.
Dördüncü yılda biz unutulur,
Sen ben konuşulur.
Beşinci yılda; boşanma kararı alınır,
Evlilik bitirilir.
Naçizane önerim;
Evliliği beş yıl ve üzerinde olanlara,
Mutlaka,
Plaket verilmelidir.

08.03.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Talih Topacı

Düşlerimde bile sen varsın.
Bilsen
Nasıl şükrediyorum tanrıya.
Seni,
Benim karşıma çıkardığı için.
Düşünüyorum,
Seni tanımamış olsaydım eğer,
Kim bilir
Ben hangi yürekte olur, hangi
Yalan
Aşkın kollarında sabahlardım.
Düşünemiyorum,
Düşünmek bile istemiyorum,
Artık
Sensiz ne gündüzümü, ne de
Gecemi.
Şimdi tanrıdan tek dileğim ne
Biliyor musun;
Düşüme bile girmesin mutsuz
Günlerim.
Talih topacı ikimiz için dönsün.
Yaşayacaksak,
Seninle birlikte el ele yaşayalım.
Öleceksek,
Yine birlikte el ele, göz göze
Ölelim.

15.06.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Tükenen Aşklarım

Sessizlikler birikiyor artık
İçimde.
Bir sürü bitmiş sevda var
Yüreğimde.
Tükenen aşklar, sevdalar
Değil,
Aslında gün be gün eriyen
Benim.
Artık çok iyi biliyorum, kimi
Sevsem,
Kime canım desem, kalbimi
Açsam,
Bir süre sonra, ayrılık olacak.
Geride
O kadar bozuk günlerim var ki
Kim
Bütünleyebilir onları, mutlu
Yıllara.
Mazide yine Tükenen aşklarım
Ve
Dostlara söylenecek sırlarım kalır.
Çünkü;
Dostlar kanını, canını verebilir
Ama
Şırrımı vermezler asla hain
İnsanlara.

07.05.2010
İstanbul
Saadettin Güven

Saadettin Güven

Umutlar Tükenmesin

Güneş doğar ışığını, ısını gün boyu
Yayar.
Vakti gelince gider, yerini karanlığa
Bırakır.
Yeter ki yıldızlar birer ikişer kayıp, yok
Olmasınlar.
Yağmur yüklü kapkara bulutlar ayı
Saklamasınlar.
Varsın güneş olmasın, hayatı seven
İnsanlar,
Yıldızlardan ve aydan da yararlanırlar.
En zor şartlarda,
Umutlar tükenmesin, umutlar var
Oldukça,
Her türlü acıya, güçlüğü göğüs gerilir.
İnsan,
Zindan karanlıkta da yolunu bulur ve
Mutlu Olur.

10.05.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Unutursun Deme

Aniden deprem gibi girdin
Hayatıma.
Fay hatları çizdin bedenime.
Yaşamım
Senle anlam buluştu, senle
Dolmuştu.
Kalbim kırıldı, tuz buz oldu.
Geriye,
Canımı acıtan cam paçaları
Kaldı.
Ölümden daha acıymış
Yaşamın
Anlamını yitirmesi.
Sana göre;
Sevmenin kuralı, az verip çok
İstemekmiş.
Bilemezdim, Zaman
Her şeyin ilacı, bir gün sende
Unutursun deme.
Zaman alışmayı öğretir insana
Ama
Asla
Unutturamaz..

Saadettin Güven

Üç Yanlış Bir Doğruyu Götürdü

Ya göründüğün gibi olacaksın
Ya da
Hep olduğun gibi görüneceksin
Sanmıştım.
Seni çok sevmiştim, sana çok
İnanmıştım.
Ölüm hariç, ayrılık olmayacaktı
Sözümüz vardı.
Bunlar benim doğru sandığım
Yanlışlardı.
Bir tek doğrumun olduğunu yıllar
Sonra anladım.
Gerçek yüzünü görememişim senin
Hep aldanmışım.
Yaşam, beşikten-mezara çoktan seçmeli
Bir sınavmış.
Müneccim değilim ki ben, nerden
Bilebilirdim..
Üç yanlışın bir doğruyu götürdüğünü
Çok geç anladım.
İyi ki üç yanlış bir doğruyu
Götürüyormuş.
Ben fazlasıyla yaşamdan dersimi
Aldım.
Geçmiş anlaşılır, gelecek
Yaşanırmış.
Ben yokluğunda daha da çok
Mutluyum.
Yeniden doğmuş gibiyim.
Tuttuğun altın olsun.
Sayende
Dolu dolu yaşıyorum...

04.04.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Yalan Dünya

Varsın yalan dünya
Desinler sana,
Asla yalan değilsin.
Gerçeğin ta kendisisin.
Bazen görünen,
Bilinen doğmak gibi.
Bazen görünmeyen,
Bilinmeyen ölmek gibi..
Doğmak mukadderse eğer,
Ölmek de onun kadar mukadder.
Bilmediğin, asla bilemeyeceğin,
Tek bilinmeyen:
Kim bilir
Ne zaman,
Neden,
Nasıl,
Nerede,
Kaç yaşında,
Ansızın,
Bir şey anlamadan,
Göçüp gidersin bu dünyadan..
Dünya yalan değil,
İnsanlar yalan..

17.03.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Yalnızlığım

Yalnızlık denizinde yol alan yüreğim,
Umut sahilinden uzaklaştıkça,
Dalga kıvrımlarında büyür yalnızlık

Yok hayır...Farklı bir rüya bu...
Bambaşka bir dünya bu...
Açık denizde küreği kırılmış bir sandal gibi,

Nerdeyim...Neredeyim...
Yalnızlığım içinde gitsem,gitsem,
Hiç dönmesem diyorum...

Nasıl olsa kimse sormayacak,
Nereden, nereye,
Yürü be yüreğim.Yürü...

Arkana bakma artık.
Geçmişini unut.Durma git...
Koyu maviliğin bittiği yere kadar..

Sen her şeyi boşver...
Sadece umutlarını yitirme,
Hayallerin yıkılmasın o yeter...

İnsan hayal ettiği müddetçe yaşar,
İnan yalnızlığım...İnan yüreğim... İnan...
Yeni hayallerin, yeni umutların oldukça,
Yeni, yeni Güneş'lerde doğar...

Saadettin Güven

Yokluğunda Seni Yaşıyorum

Yüreğime dalga dalga akıyorsun,
Gecemde, gündüzümde sen varsın.
Ne zaman, nereye gitsem oradasın,
Yokluğunda seni yaşıyorum, yanımdasın.

Yüzünü görüyor, duygularını hissediyorum,
Şikayetim yok, ben seninle çok mutluyum.
Bir tek şikayetim var, o da ne biliyor musun?
Yokluğunda seni yaşıyor, sana dokunamıyorum.

25.02.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Yol

Yol bazen umuda doğru uzanır gider,
Bazen de çıkarır karşına; hüzün ve keder...
Yol bazen güvenlidir, emin adımlarla gidersin,
Bazen de bükülür bacakların, yere çökersin.

Bazı yollarda kendini, geçmişte bulursun,
Sefan ile cefan ile, maziyle avunursun,
Bazı yollarda, yıllar sonrasında yaşarsın,
Aynaya baktıkça, bu ben miyim der, şaşarsın.

Gidilecek yollar, her ne kadar olsa da çok,
Aynı yoldan bazen, tekrar tekrar geçilir.
Bilinir ki ilk geçtiğinde, gördüğün sevgili.
Sonradan gördüğünde, eski bir tanıdık olur.

Yol bazen bir kaderdir, uzanıp giden önünde,
Yaşamı sevdire, sen istemesen de.
Bazen de hayatın için, pusu kurmuştur sinsice,
Bunu sen bilemezsin; ne zaman? Nasıl? Nerede?

İster Ardahanlı ol, istersen Tekirdağlı,
Az da yaşasan, çok da; kaderin yollara bağlı.
Son kez geçeceksin o yoldan, ellerin, gözlerin bağlanacak.
Bu dünyada varlığın olmadıysa, yokluğunda olmayacak.

Yürek saatinin tik-takları, bir gün ebedi susacak
Akrep duracak, yelkovan hiç koşmayacak...
Artık silmen gerekir, geçmişin hüzünlü yaşlarını,
Belki de bunlar; yeniden doğuşun sancıları.

28.01.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Yüreğim

Ne kadar genişmişsin ey
Yüreğim!
Neleri kabulleniyorsun.
Neler neler
Alabiliyorsun sessizce içine.
Seni
Anlayamıyorum çoğu zaman.
Sana
Kızıyor,şaşıyor, üzülüyorum.
Elim
Göğsüme gidiyor, bir an söküp
Atasım geliyor.
Bazen
Sana imreniyor,senle gurur
Duyuyorum.
Kah yeni bir aşkın peşinde
Koşuyorsun,
Kah biten bir aşkın yıkıntıları
Altında eziliyorsun.
Geniş olduğun nispette bazen
Daraldıkça
Daralıyor, kendi kabına Sığmaz
Oluyorsun.
İşte o zaman seni hissediyor,
Anlıyorum.
Biliyorum ki!
İçin için ağlıyor, damla damla
Kanıyorsun.

21.06.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Yüregimde Sen Varsın

Senden öncesini hatırlamak
İstemiyorum.
Tüm anılarım seninle olsun,
Senle dolsun.
Seni bir önceki günden çok
Seviyorum.
Yüregimde sen varsın, sen
Olacaksın.
Gülüşün nasıl huzur veriyor
Bir bilebilsem.
Kim daha önce göçer bu fani
Dünyadan,
Onu bilemem, senin olmadığın
Yer,
Cennet bile olsa, asla gitmek
İstemem.

Saadettin Güven

Yüzün Maskeliymiş

Önceleri sana çok İnanıp,
Güvenmiştim.
Elinden içtiğim kızılıcık şerbeti
Sanmıştım.
Verdiğin baldıran zehriymiş
Nasıl bilebilirdim.
Bana vefasızlık etmez, diye
Düşünüyordum.
Meğer ben çok yanılmışım.
Sende,
Vefa aramak zehirde şifa
Aramakmış.
Yüzün maskeliymiş, geç de
Olsa anladım.
Aynada gerçek yüzünü bir
Görebilseydin,
Aynalara da darılır, küserdin.
Asla ve asla
Ne evine ayna sokar, ne ayna
Kullanırdın.

27.04.2010
İstanbul

Saadettin Güven

Zaman

Zaman acımasız, cıva gibi akıp gider
Avuçlarından.
Haberin olmadan bir şeyler alır, götürür
Senden.
Kırağı düşmüş bahçelere benzer
Yüzün.
Aynaya baktıkça, bu ben miyim der
Durursun.
Yaşadığın sürece heybende birikir
Hatıralar.
Acısıyla, tatlısıyla onlarla tutunursun
Hayata.
Anın kıymetini iyi bilmeli, ona göre
Yaşamalısın.
Yarın burada olacağının güvencesi
Yok.
Sahip olduğun ve kontrol edebildiğin
Tek şey,
Halen içinde yaşamış bulunduğun
Andır.

10.06.2010
İstanbul

Saadettin Güven